

et is
met de
klamme
Een
tegen
er-
oude
Ik
anus

weg

sni kheet
geur van
jassen
hardnek-
mijn

kaas-

De

in die godverdomde

en natte hond.
kige kater bonkt
slapen. Flash-
voor. Een fles
koekjes.
stap uit. Cen-
van Amsterdam.
trilt zich een
naar mijn
koppijn ver-

Overal bouw-
is één grote,
hier. Heiende
gezellig mee op
kloppende
een miezerige
naar Stijloefe-
verdomde kloot-
'De Aal' Que-
Het miezert
m'n kop in
ceer over
langs de

bus. Stinkend zweet vermengd

Mijn zoon slaapt. Goddank.

back naar de avond
goedkope whiskey en

traal Station, de
Pneumatisch geboor

buis van Eustachi-
ergert.

putten. Amsterdam
gapende open wond
heipalen beuken
het ritme van mijn
kater. Ik ben al
week op zoek
ningen van die god-
zak van een Raymond
neau.

zachtjes. Ik trek
m'n kraag en balan-
de natte planken
ouwputten.

De bibli- otheek. Dit gebouw herbergt nogal wat
lijken. Ik weet van minstens twee
kickboxers en een mislukte bruiloftszanger dat ze hier zijn
ingenetseld. Ik kijk naar boven.

in mijn jaszak. Draai de dop van m'n zakflacon en neem een
goede slok om mezelf
moed in te drinken. En dan, een stem... zoeter dan de zoet-
honing. Ze verontschuldigt
zich. Ik kijk om.

Een godin met ravenzwarte krullen.

In gebroken Engels vraagt ze waar
het postkantoor is. Ach, meisje toch, je moest eens weten.
Vraag het niet aan mij. Zoek
iemand anders.

Ik snuif haar geur op, bijna niet meer waarneembaar dankzij de wind.
Het
postkantoor is weggevaagd. Ik zeg dat ze in de Raadhuisstraat moet
zijn. Een auto met een
Frans nummerbord rijdt achteruit. De Godin Met De Zwarte Krullen kijkt
om.

Binnen. Tweede verdieping. Bij de boeken van Queneau. Ze staan rustig naast elkaar.
Maar Stijloefeningen is nergens te bekennen. Queneau waar ben je? Hufter. Ik kijk voor
de
zekerheid bij de P en de R. Maar niks. Godverdomme niks. De laffe chien is 'm gepeerd.
Met de staart tussen de benen. Ik tik het in op de computer. 'Stijloefeningen, Raymond
Queneau'. 'Minstens één exemplaar aanwezig,' zegt de computer. Ik kijk nogmaals. Niks.
Ik haal er een medewerker bij. De lizer kijkt mee. Ziet niks. Haalt z'n schouders op.
Ik kan
het rambam krijgen. En anders moet ik even een mailtje sturen naar het magazijn. Daar
moeten ze nog een exemplaar hebben. Ik mail naar het magazijn. Beleefd. Afstandelijk.
Professioneel. Ik wacht. Kwartier later. Mail terug. Er is nog één exemplaar aanwezig.
Op
de tweede verdieping. Tussen de andere romans. Er knapt iets in me.